

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 137. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 20-го ЧЕРВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 20, 1978 No. 137 VOL. LXXXV.

НАТО ВИМАГАЄ ВІД СОВЕТСЬКОГО БЬОКУ ЯСНОГО СТАНОВИЩА

Відень, Австрія. — Ройтер інформує, що європейські держави — члени Північно-Атлантичного Оборонного Союзу, у зв'язанні з новою советською пропозицією скорочення військових частин в Центральній Європі до 700.000 вояків по обох боках східно-західного кордону, вимагають від Варшавського Пакту ясності становища, а головне подання правдивого числа вояків, які входять до цього пакту і стаціонарують в Центральній Європі. Досі ці справи були суперечними, бо східноєвропейські країни мабуть приховували правдиве число збройних сил, якими вони розпоряджаються. Московські джерела твердять, що Варшавський Пакт нараховує 805.000 вояків, а західні військові розвідки стверджують, що це число є набагато вищим. Лондонський Інститут для стратегічних студій, каже, що країни Варшавського Пакту нараховують біля одного мільйона вояків, враховуючи суди наземні, повітряні і морські сили. На роззброєній конференції у Відні, яка триває вже понад

п'ять років, совети погодились, базуючись на числі 805.000, що східноєвропейські держави скоротять свої військові частини на 105.000 вояків, за дещо більше скорочення західних військових контингентів. Таким чином Варшавський Пакт, якщо тільки брати під увагу 905.000 вояків цього Пакту, перевищав би збройні сили НАТО на 150.000 вояків в ключевих європейських країнах.
Білий Дім вже зайняв до цього своє становище, кажучи, що поки не буде роз'язана ця справа, то навард чи можна буде приступити до кінцевих переговорів і підписання договору про скорочення. У вівторок, 13-го червня ц. р., представники НАТО на віденській конференції зустрілись приватно з представниками Варшавського Пакту, щоб вяснити цю й багато інших справ, пов'язаних з питанням скорочення війська. Ці проблеми будуть також темою нарад конференції у чергових днях, аж до часу повного вяснення і погодження в цій принциповій для Заходу справі.

Картер і Десаї наголошують поліпшення відносин

Прем'єр Мараджі Десаї в оточенні президента і пані Картер під час церемоніального прийняття в саді Білого Дому.

Вашингтон. — Закінчуючи свої 7-денні відвідини ЗСА, індійський прем'єр Морарджі Десаї минулого четверга, 15-го червня, наголошував факт, що протягом останнього року відносини між Індією та Америкою значно поліпшились, бо усунуто головну причину непорозуміння: у виборках населення Індії відіснуло від влади прем'єра Індіру Ганді, яка старалася обмежити демократію в тій країні та своїм зближенням до Советського Союзу фактично відійшла від політичної нейтральності, яку Індія займала від початку свого існування як незалежна держава.
Під час прощальної церемонії в городі Білого До-

му президента Джиммі Картера теж наголошував поліпшення відносин між ЗСА та Індією, висловлюючи надію, що та тенденція продовжатиметься і в наступних роках.

Хоча уряд Індії далі не хоче погодитися на інспекцію атомних інсталяцій на індійській території, які продукують нуклеарну енергію для мирних цілей, то уряд президента Картера зобов'язав продовжувати постачати Індії збагачений уран, а справу інспекції пляни розв'язати згодом. Уряд ЗСА пообов'язав, щоб атомний матеріал, замість для мирних цілей, не був використаний для розбудови нуклеарної зброї.

У Вашингтоні холодно сприймають советську пропозицію про скорочення війська в Центральній Європі

Відень, Австрія. — Американська делегация на роззброєній конференції у Відні висловила своє застереження до ранішої советської пропозиції відносно скорочення війська в Центральній Європі, тому що Варшавський Пакт своїми заявами і поведінкою поставив пропозицію СССР під знак запиту. Раніше советські представники заявляли, що обидві сторони скоротять свої військові контингенти до числа 700.000 вояків і цю пропозицію було прийнято у Вашингтоні, як дуже сприятливу, тим більше, що Віденська конференція безспішно радить вже від 1973 року. Білий Дім мав тільки застереження щодо числа військових частин Варшавського Пакту, але були добрі інтенції в безпосередніх переговорах щодо справу вяснити. Тепер, держави Вар-

шавського Пакту, довідавшись про американську настанову, настоюють на тому, щоб держави Північно-Атлантичного Оборонного Пакту (НАТО) прийняли беззастречно твердження советських представників, що східні і західні б'юки мають рівну кількість вояків і від цієї „рівності“ треба починати скорочування. Речник Державного департаменту Ауреліус Фернандез поінформував кореспондентів, що, практично беручи, тепер дещо змінилися погляди на підписання договору про скорочення війська в Європі, хоч спеціалісти НАТО стверджують, що пропозиція Варшавського Пакту йдеться тільки про вяснення різниці 150.000 вояків, з боку східного б'юку до чого не признається Варшавський Пакт.

В Нью Йорку відбувся Міжкрайовий вишкіл зв'язкових Пласту

Нью Йорк (С.Р.) — В дніях 10-11 червня 1978 р. відбувся тут Міжкрайовий вишкіл для здобуття ступеня зв'язкового, в якому взяли участь кандидати-виховники із ЗСА та Канади. Передумовою прийняття на вишкіл було успішне закінчення кореспондентського курсу на ступінь зв'язкового. Вишкіл підготували і перевів провід Скобниного Круга, а саме — провідниця Люба Крупа, заступник Петро Содола та референт вишколу Мирислав Раковський, з участю таких прелентів: Ю. Старосольський — Начальний Пластун, Гаян Шиптур — крайова булавна юначок в Канаді, О. Кузьмович — редактор журналу „Юнак“, Р. Рогожа — бувший голова Гол. Пл. Булави і Ксеня Овчаренко — крайова референтка юначок в ЗСА. Від Гол. Пл. Булави були ще — голова Любомир Романків та заступник голови від виховних справ — Слава Рубель.
На вишкіл прибули виховники з осередків: Торонто, Вашингтон, Чикаго, Нью Гейвен, Ньюарк, Нью Йорк. Ціллю цього вишколу було — підготувати пластуניתів і пластунок до відповідальності виховної праці на постах зв'язкових юначків куренів та поглибити свідомість відповідальності за рівень виховної праці з

пластовою молоддю.
У програму вишколу увійшли: доповіді, гутірки та дискусії світоглядного характеру, психологічного (зокрема беручи до уваги психологію сучасної молоді), як рівнож гутірки, зв'язані з виконанням завдань і обов'язків зв'язкового, та практичні майстерні, які брали під увагу різні ситуації, з якими зв'язковий може зустрітись у виконанні своїх обов'язків. Були також гутірки про ведення пластового церемоніалу, про міролі поступу юначка, плянування програми праці для куреня та про програму праці зі старшим юначком.
Такі міжкрайові вишколи як цей на ступінь зв'язкового, що є найвищим ступенем виховання в Пласті, забезпечують однакості пластового вишколу у поодиноких краях, забезпечують надалі високий рівень виховання молоді у Пласті, а рівночасно дають відповідність, що Пласт в майбутньому зможе дати українській громаді повновартісних громадян-інтелектуальних провідників, які займатимуть чільні та провідні становища в українській громадській, професійній, спортивній, літературно-мистецьких, культурно-освітніх та церковних установах.

Білий Дім оприлюднив докази про причетність Куби до нападу на Заір

Вашингтон. — Минулої середі, 14-го червня, Джої Повел, пресовий секретар Білого Дому, передав кореспондентам копію звіту, що його Герберт Гету, директор інформаційного відділу Центральної Розвідки Агенції (СІ-Ай-Ей), доручив Білому Домові і в якому підсумовані докази, що Куба, не зважаючи на заперечення з боку Фіделі Кастро, таки була причетна до недавньої інвазії катангських партизанів на південну частину африканської держави Заір.
У звіті зазначено, що починаючи з 1975-го року кубинські вояки і „дорадники“ вишколювали катангських повстанців на території сусідньої Анголи, де при владі є марксистський уряд Агостіна Нето. Сам Кастро признався, що в 1975-му році його вояки вишколювали катангців, хоча заперечує, що вишколювання продовжувалося і в наступних роках.
Літом 1976-го року кубинські та советські дорадники закликали президента Нето підтримувати наскоки катангців на Шабу (колишню Катангу), південну провінцію Заїру.
У половині 1976-го року кубинські та східнонімецькі „дорадники“ вишколювали катангських партизанів в ангольській провінції Лунда.
У березні 1977-го року відбулася перша інвазія катангців на Заір, яка тривала два місяці. Перед початком інвазії кубинські вояки супроводили партизанів аж до границі Анголи.
Після цього першого нападу, що його заїрське військо відбило з допомогою деяких африканських і західноєвропейських країн, кубинські та східнонімецькі вояки і „дорадники“ продовжували вишколювати катангців в північносхідній частині Анголи, а крім того кубинські та ангольські вояки перевезли з Луанди, сто-

Афганістанський режим затісноє зв'язки зі советами

Кабуль, Афганістан. — Кореспонденти західної преси інформують, що афганістанський режим, який прийшов до влади шість місяців тому внаслідок кривавого перевороту і замордування королівської родини, членів уряду і багатьох тисяч цивільного населення, розпочав конкретні заходи для затіснення політичних, культурних і економічних зв'язків зі Советським Союзом, якого вони називають „великим північним сусідом“. Поліційні чинники Афганістану у міжчасі чекать далі політичні частки серед прихильників усуненого уряду, викидають їх з праці і позбавляють всяких соціальних привілеїв, називають їх „контрреволюційними елементами“ тощо. „Метою нашої революції є шлюк зрівняння з минулим“, — заявляє прем'єр-міністр теперішнього уряду Нур Могаммед Таракі, який виступав на радіо і телебаченні майже кожного дня, заповідаючи „справедливий“ розподіл землі для усіх прошарків населення, закінчення „класової експлуатації“ і підтягнення на відповідний життєвий рівень бідної верстви населення. Советського виробу танки, які допомогли прем'єрові Таракі прийти до влади, зникли з головних вулиць столиці і розмістились на нагорбі королівського палацу, який тепер переназваний „Народні Дні“. Таракі, який виконує також функцію генерального секретаря Народного-демократичної партії, твердить, що партія ніколи не називала себе комуністичною чи марксистською, але на практиці такою її уважало населення Афганістану від багатьох років, а практичні потягнення її проводу з наближенням до Москви вказують, що афганістанський режим прихвилював назву і цілі цієї партії. Речник теперішнього режиму заявив, що нав'язання тісних зв'язків з Москвою робиться з практичних мотивів, бо Советський Союз є сусідньою країною з Афганістаном.
У зв'язку з новотвореною ситуацією існують побоювання, зокрема в сусідній Ірані, головному постачальнику нафти для З'єднаних Штатів Америки, що росіяни спільно з афганістанцями можуть блокувати морські шляхи, і займатися за підмогою СССР, підірваною політичною роботою в Ірані, підсилюючи там рух проти теперішнього короля Шага Могаммеда Різа Паглеві. Індія, яка вважається покищо домінуючою силою в Південній Азії, побоюється нестабільності у цьому районі, а може навіть військового зміцнення Пакістану. Покищо до Афганістану прибувають все нові й нові советські „техніки“, „дорадники“, військові, для перевишколу афганістанської армії, „торговельні місці“ тощо. Кореспонденти стверджують, що по мімо того, що Таракі заявляє про свою нейтральність, його уряд тяготеє до Москви і фактично тільки з нею співпрацює.

Захід дасть Заїрові економічну допомогу

Брюссель. — В середу, 14-го червня, тут закінчилися дводенні наради представників 10-ох країн вільного світу, між ними ЗСА, Канада, західноєвропейських держав, як теж Японія та Ірану, на яких вирішено дати 3-місячну економічну допомогу Заїрові, афганістанській країні, яка недавно потерпіла великі економічні втрати внаслідок інвазії катангських партизанів із сусідньої Анголи.
Західні Німеччина, Бельгія та Канада вже зобов'язалися дати Заїрові допомогу в харчах, як теж доставити задовільну кількість пального і запасових частин до різних машин, а Німеччина обіцяла ще додатково допомогти поліпшити транспортову систему Заїру. ЗСА, Британія, Італія та Франція заявили, що в принципі погоджуються допомогти тій афганістанській країні протягом найближніх наступних 3-ох місяців, але хочуть раніше одержати точніші інформації про потреби Заїру.

КГБ ПЕРЕСТЕРІГАЄ НАСЕЛЕННЯ ЯКУТИ ПЕРЕД „ВРОГОМ НАРОДУ“ ЧОРНОВОЛОМ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо звернення Вячеслава Чорновола до Генерального прокурора СССР. Із змісту заяви видно, як після важких в'язниць і концтаборів СССР, і на заслання в Якуті він знаходиться далі під беззасторожними „опікою“ органів КГБ.
Звернення Чорновола друкуємо в перекладі з російської мови.

Вячеслав Чорновол

„Генеральному прокуророві РСРР від політичного заслання Чорновола Вячеслава Максимовича (Якутська АРСР, Ленінський район, пос. Чаппанда)

З А Я В А
Звертаю Вашу увагу на безвідповідальну діяльність ленінських районних співробітників КГБ (Якутія), які зневажують мої громадянські права і, між іншим, підривають і без того втрачену репутацію органів КГБ.
За вказівками і з безпосередньою співучастю ленінського відділу КГБ в селі Чаппанді, ще перем тим, як я приїхав сюди на заслання, ленінські районні співробітники КГБ, прокуратура і міліція почали на широкую „обробляти“ населення. На зібранні місцевого активу повідомили, що незабаром в селі з'явиться „ворог народу“ (звернути увагу на захоплену в „глибині“ сталінсько-берізьку термінологію), який хотів повалити радянську владу, за що дістав 7 років таборів і 5 років заслання (для більшого застрашення, мій строк трішки збільшили)...

Налікани якути першого дня навіть не відповідали на мої поздоровлення, або на запити побутового характеру, сторчили від мене як від хворого на чуму. Згодом набрали трохи відваги і з

„Известия“ ляють В. Лупаня і Е. Масціоччі

Москва. — Советська газета „Известия“ надрукувала у числі з 7-го червня р. довшу інформаційну статтю свого кийського кореспондента А. Доленка про сільськогосподарську виставку З'єднаних Штатів Америки в Советському Союзі, яка проходить там під кличем „Сільське господарство ЗСА“. Доленка не так цікавить сама виставка, яка проходила в Києві від половини квітня до 23-го травня ц. р., як люди які цю виставку обслуговували, а зокрема два гідні (інформатори) Володимир Лупаня і Ентоні Масціоччі, проти яких виступила одностайно советська пропаганда внаслідок того, що виставка була виставкою „ворога народу“, а міністерство закордонних справ зажадало їхнього відкликання до ЗСА. Стаття в „Известиях“ розпочинається цитатами численних листів нібито від відвідувачів виставки, які, побіч критики про саму виставку, висунули ряд обвинувачень проти двох названих гідів, які, на їхню думку, поводили себе дуже „провокаційно“, намагаючись ображати советських відвідувачів та знеславити політичний й соціальний лад в СССР. Один з авторів такої листівки, Олександр Іванович Маменчук, пише, що „організатори виставки, як вилідає, не прив'язували великої уваги до розміщення експонатів і розглядають їх, як щось другорядне; вони намагались використати виставку для наклепів на советську державну систему і для антисоветської пропаганди“. Автор, як і його попередники, називає по-іменню В. Лупаня і Е. Масціоччі, і дуже бурботноє, що вони говорили про відсутність прав людини в СССР і про брак засадничих демократичних свобод, якими користуються люди на Заході.
У заключенні кийський кореспондент „Известий“ намагається представити обох гідів ледь не фаши-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Велють прославляти Пушкіна

Задокментовуючи на кожному кроці дружбу всіх... братніх республік СРСР, а зокрема наголошуючи... „предковичу приязнь“ українського народу з російським, совєтська преса, віддає тій темі шпальтах відмічають спільні фестивалі народів СРСР, приїзд різних національних груп з Союзів в Україну і навпаки, турне танцювальних і співочих ансамблів з України, обмін літературними вечорами, перекладами творів, встановлення „Клубів друзів“ тощо. Щоб це більше зблизило „молодшого“, „старшого брата“, Я. Петрів у квітні в „Радянській Україні“ в статті „Пушкінські місця“ іде про лінії прослави Пушкіна, кладучи його особу у фокусі „великої любові українського народу“.

Честерська громада при праці

Дня 2-го квітня ц. р. відбулися Загальні Збори Відділу УККА в Честері, Па., на яких обрано нові керівні органи і намічено план праці на будуче. Збори відкрив мгр Володимир Сич, референт преси і зв'язків, звертаючись з проханням до о. Липина, пароха УКЦ, провести вступну молитву. Після молитви — тимчасовий президент заявив, що на Збори на всіх 80 членів прийшло 26 платників УНФ, і тому на залі є вимога за законом кворуму, потрібне до важности Зборів. Він відчитав протокільний Управою порядок нарад, що його присутні одностайно затвердили. Приступаючи до дальшої точки мгр Сич попросив присутніх подати кандидатур до Президії Зборів. На внесення о. Липина присутні обрали до президії таких кандидатів: д-р Євген Захарієвич — президент, Володимир Корчинський — замісник і п-ні Доля Пастушок — секретар для обох мов. Після вислуду голосування мгр Сич попросив новообрану президію зайняти місця і продовжувати Збори згідно з планом. Протокол із попередніх Загальних Зборів відчитав Яро Салдан секретар Відділу УККА і присутні прийняли його із зміною, що П запропонував Теофіл Павлюк. Першим звітував за минулорічну Управу мгр Володимир Сич, який у своєму, окремо приготуваному, у письмовій формі звіті, подав докладну аналітику праці Відділу за минулий рік, вказуючи на досягнення, але й не скриваючи різноманітних недоліків. Звіт доповідав назвав минулий рік „роком великих зусиль та ідейних замірів“, а звернувшись до присутніх, він закликав не марнувати часу на пусті і зайві „балакани“, але сконцентрувати всі сили на речі творчі, ідейні, які приносять користь нашим братам у повоєнній Ватківщині і тим, що опинилися поза її межами. Із жалем належить підкреслити, що великий відсоток українського громадянства на поселеннях стоїть поза скобками громадянського активу, не цікавиться долею своїх братів на різних землях, велика частина громадянства стоїть в тіні УККА і його працею зовсім не цікавиться та не підтримує його матеріально. Кожна лепта складена на НФ, яким завдячує УККА приймається в певній мірі до політичного дола наших братів там, на рідній не своїй землі... В минулому році, — продовжував звітувавши, — заходом Відділу УККА влаштовано Шевченківську Академію, Листопадову Академію та гілку відмічено великі Акти Січня 1918-19 років. У неділю 16-го квітня ц. р., о год. 4-ій після полудня, в Авдиторії Школи св. Духа, відзначено Шевченківські роковини. Велике призначення належить Володимирові Корчинському, який як культурно-освітній референт і директент хору при УКЦ не жалів ані часу, ні труду, щоб всі наші імпрези ма-

3 життя української громади в Глен Спей

Українське Село в Глен Спей, мешканці якого зацікавлені американським життям, поселилися тут в цілі збереження української субстанції, щоб душевно відпочити та побудувати тут „клятиж України“, де без турбот можна б прожити, знайти між своїми людьми прожиток та передати своїм внукам те, чого вони не змогли бачити чи привести зі собою з України. Поселення української громади має свій початок 50-60 років, хоч остаточного оформлення відбулося у 1973 році і було поділене вибором своїх представників до міської Управи Ломберленду. Назвою поселення були околиці „Верховини“ — УРСоюзу, яке впродовж поширилося до Могікан озер, Озеря та Гайленд Лейк і Елдрідж місцевостей в Гайленд Лейк Ташпін. Оселя в гарному поєднанні історичної і сучасної будівельної архітектури, рівнож українською мовою від розлуча їх відвідувачам сільсько-господарської виставки, що відбулася в Києві в квітні ц. р. На протязі лише чотирьох днів нам вдалося зібрати 198 листів і вислати їх до Вашингтону, на що підписаний отримав особистого листа з подякою від директора Агенції з поясненням про позитивне поладження нашої просьби. Велику допомогу у збиранні тих підписів дали підписаному інші члени Управи, а саме: Корчинський, Малешкий, Ціхановський, Салдан, Кучера і о. Па. Копацький з УПЦ в Честері, Па.

3 діяльності ЛМК в Нью Йорку

Об'єднання Українських Лісників і Деревників та Літературно - Мистецький Клуб в Нью Йорку влаштували в п'ятницю, 17-го лютого ц.р. Літературний вечір на ловецькі теми, щоб познайомити нашу громаду з цікавими мистецькими оповіданнями і нарисами пера Ярослава Зубала, Романа Купчинського, Богдана Лучаковського, Остапа Савчинського, Романа Юрковича і Романа Яримовича. Читали ці спогади: О. Кебало, Роман Кобринський, О. Савчинський, Р. Яримович і Ю. Яримович. У музичній частині вечора був виступ співачки Ляриси Магун - Гурин при фортепіановому супроводі Мірослава Васильєвського. Вечір відкрив голова Клубу інж. Тарас Грицай, вітаючи авторів і гостей, а що цього дня українська громада відзначала день народин нашого Патріярха, в короткій промові він підніс незвичайно цінні і багатогранні заслуги Великого Страдника за віру і український народ та його неопінені досягнення за останніх 15 років перебування у вільному світі. Програмою вечора проводив інж. Роман Кобринський. У своєму вступному слові інж. Кобринський згадав про наші прекрасні ліси, передаючи словами немов подих їх незрівняної краси, прегарних краєвидів, блискучих річок із карпатських гір та весь скарб наших лісів із тим всім, що там росло і проживало. На сьогоднішньому вечорі продовжував промовець, присутні відчуватимуть при читанні ловецьких оповідань лісову природу і її курс разом з пригодами, не раз смішними і повними своєрідного гумору, що їх подають автори. Після свого вступного слова, інж. Кобринський прочитав ловецький нарис інж. Лучаковського про заїску на кізла, що починилася тріоном мисливця, та опісля декілька мисливських гуморесок.

КГБ ПЕРЕСТЕРІГАС...

осторожно один на одного, почали оповідати про деталі профілактики. Складається враження, що ленінські районні керівники чомусь вирішили, що у прибув до Чаппанди з гарячим бажанням спустити місцеве населення тайги райським яблуком демократії, або заїгнати якутсьєднатися з Китаєм. Звичайно, вислід такої профілактики переводився за загальнонашим принципом: „краще перетягнути, ніж не дотягнути“, не промишлюючи непомітно. Без неї ніхто б не звернув уваги на мій приїзд. Тепер мені доводиться спекуватись загальними фразами від докучливих намагань починати зі мною розмови на політичній темі (заборонене яблуко — солодке). А водні на якутському шасе довірливо сказали мені (не знаючи з ким говорять), що в Ленінському районі знову з'явився політичний засланець, з яким заборонено спілкуватися. І до життя якого включено „підслух“.

що таке неприховане втручання у приватне життя — це властиво кримінальний злочин (в інших країнах за таке усувають президента) і з таким, бодей для людського ока, треба ховатися, як це роблять в місцях не таких глухих... З усього видно, що ленінським районним кагебистам кортить закріпити свою репутацію, на яку вони заслужили ще під час заслання до Ленінського району А. Твердохлебова (маю на увазі голосні „заходи“ у зв'язку з приїздом на відвідини до Твердохлебова академіка А. Д. Сахарова з дружиною; звільнення людей з роботи за знайомство з Твердохлебовом тощо). Інформую Вас про надмірну пильність районних кагебистів не тому, що відчуваю великий брак чаппандського тайгового товариства, яке мене лякається, або що мені вже аж так перешкоджає звичний „підслух“ (звичайно, було б незле, коли б рівночасно з вмонтованням його, відремонтували теж призначену мені для мешкання „розвалину“).

В уряді плянування громаду заступає інж. П. Салдан. Мешканців треба поділити на емеритів та молоде покоління, яке працює в дооклицькій легкій індустрії, торгівлі чи у власних підприємствах. Деякі докладають щоденно до праці в Нью Йорку. Сухий і гірський клімат, зокрема чисте його повітря, річка Делавар та озера, гірські краєвиди, золотаста оснь, лагідне літо та „українська“ зима, — є привадою та гарантією розросту української громади. Порівнюючи клімат з Нью Йорком чи містами Нью Джерзі, тут різниця в температурі 10 ступ. Ф., що також спільно часами весну до двох тижнів. Вагаю людей тут проводять свої відпустки в місцевих мотелях у знайомих, або на „Верховині“.

ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН відбудеться 7-11 серпня 1978 року у пансіоні „Карпати“, Гантер, Н. Й. ПРОГРАМА: Проф. ОМЕЛЯН ПРИЦАК, Гарвардський університет, Кембрідж: „Українська інтелектуальна історія 1912-20 століття“. МАРКО ЦАРИННИК, поет, перекладач: „Олександр Довженко — життя і творчість“.

Та для чогось адже існують радянські закони, а між ними і такий, який визначає статус засланця, а теж нова конституція з її гарантіями на недоторканість житла і на таємницю приватного життя. 10 квітня 1978 В. Чорновіл

Голова Контрольної комісії поставив внесення в імені Контрольної комісії на ухвалення абсолютної уступаючій Управі, що присутні одностайно одобрили. Приступаючи до вибору нових керівних органів Управи — голова Номінаційної комісії о. Липин зголосив листу кандидатів, а тому що другої листи ніхто не запропонував відбулося голосування над listoю Номінаційної комісії, що П затверджено більшістю 16 голосів, з тим, що 4 голоси були проти, а 6 членів здержалося від голо-

Замість квітів на могилу бл. п. Олени Карпак яка померла в Мінеаполісі, Мінн. та бл. п. Слави Колодій яка померла у Львові складала пожертву \$40.00 для Українського Наукового Інституту в Гарварді. Стефа і Роман ЦЕГЕЛЬСЬКІ

МУЗИЧНО-РОЗВАГОВІ ТАБОРИ Українського Хору „МОЛОДА ДУМКА“ в Нью Йорку відбудуться від 23-го лютого до 12-го серпня 1978 р. на Оселі УРСоюзу „Верховинна“ в Глен Спей, Н. Й. для молоді у віці від 8-16 років.

Голова Контрольної комісії поставив внесення в імені Контрольної комісії на ухвалення абсолютної уступаючій Управі, що присутні одностайно одобрили. Приступаючи до вибору нових керівних органів Управи — голова Номінаційної комісії о. Липин зголосив листу кандидатів, а тому що другої листи ніхто не запропонував відбулося голосування над listoю Номінаційної комісії, що П затверджено більшістю 16 голосів, з тим, що 4 голоси були проти, а 6 членів здержалося від голо-

Ділимося сумною вісткою, що дня 16-го червня 1978 року відійшов у Вічність бл. п. ПЕТРО В. БАКОВИЧ Сотник Українських Армії, інспектор РСВУ у Львові та член багатого Товариства, нар. в Галичині 1893 р. ПОНАХИДА буде відправлена 19-го червня 1978 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку. ПОХОРОН — о год. 9:30, 20-го червня 1978 р. після ЗАУПОКІЙНОЇ ЛІТУРГІЇ в церкві св. Юра, Тіло Покійного буде відвезене на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж. ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ! Брат — ЯРОСЛАВ з дружиною ДОРОЮ, братанницею АЛЕКСАНДРОЮ та ближча і дальша Родина в Америці і в Україні

„Коктейль“ — 6:30 • Бенкет — 7:30 Равт — 9:00-год. веч. В справі квитків та інформації, прошу звертатися на адресу: Ukrainian Medical Association c/o Mrs Nila Sendzik 409 C-2 Knightbridgecourt, Salek Harbour Andalusia, Pa. 19020 Тел. (215) 638-8609 від 7-ої год. веч.

Субота, 24-го червня 1978 року Головна зала „Commonwealth Ballroom“ Marriott Hotel City Line and Monument Road Philadelphia, Pa. Оркестра „Темпо“ І. Ковалів Вечірній одяг.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки — Відділ Пенсильвенії запрошує все Громадянство на ВЕСНЯНИЙ РАВТ та БЕНКЕТ

ВЕСНЯНИЙ РАВТ та БЕНКЕТ

Нова українська лікарка

Дня 4-го червня 1978 р., збільшилося число молодих українських лікарів у ЗСА іменем д-р Лесі Балтарович. Цього дня вона одержала диплом медичних наук у Вейнському університеті у Детройті, де студіювала протягом останніх чотирьох років.

Д-р Леся Балтарович

Д-р Леся Балтарович збільшила не лише число молодих лікарів, але і їх число у своїй родині. Вона, як третій лікар, стоїть зараз поруч матері — д-р Марії Балтарович і сестри д-р Оксани, що закінчила медичні студії перед двома роками. Неперсичні здібності і настанова цілої родини — допомагати ближнім, повели Лесю на нелегку дорогу медичної професії. Дочка відомих на терені Детройту громадян д-р Марії та інж. Романа Балтаровичів, Леся закінчила середню школу як „валекторія“ та здобула ряд нагород, в тому рідкісну з латинської мови. Як визначна студентка була поміщена в книзі „Tu y gy“ і на листі „National Honor Society“.

Після диплома бакалара з біології, Леся була прийнята відразу на медичні студії у Вейнському університеті і їх саме тепер покинула. У найближчому майбутньому вона починає свій вишкіл в відділі внутрішньої медицини у одному із детройтських шпиталів і думає спеціалізуватися в недовгих роках та носі.

Д-р Л. Балтарович однак, не лише була визначна учениця і студентка, яку без труднощів прийнято на студії, вона вірше їх закінчила. Леся від наймолодших років була також прикладною пластункою у Пластовій Станції в Детройті, здобула найвищий ступінь пластунки-віришчи, а відтак віддала всі свої сили й час для виховної праці. Вона враз із сестрою Оксаною була ентузіасткою вишколу таборових провідниць п. н. „Школа Буланнів“. Закінчивши саме цей вишкіл з найвищими оцінками, Леся на протяженні п'ятих років віддавала свої короткі літні вакації для вишколу молодших пластових подруг, а вкінці як

Ювілейні святкування у Південному Брукліні

У наших єпархіальних і братських часописах нерідко подібуємо дописи з життя окремих українських осередків поселення, із змісту яких довідуюся про їхню працю чи на церковному, чи на народному секторі.

Сьогоднішній допис із Південного Брукліна з парохії св. Отця Николая. Зміст його, це — відзначення сороклітньої праці священника-місіонера, неструдженого воїна Христового о. Климента Прійми, урочення бразильської України. Це парохіальне свято шанувало своєю присутністю стемфордський Владика Василь Лостен. На цьому святі було присутніх 16 священників в тому числі і о. шамбелян д-р Степан Гриньох, товариш студій нашого Ювілята, що також року святкував своє сорокліття служіння у Христовім Вінограднику. Він був рукопокладений в священника того самого дня, що і наш Ювілят, отже був нашим співювілятом. Довголітню працю о. Ювілята на Поміській Українській Ниві Веселення Церкви шанував П. Голова, Іх Блаженство Патріярх Йосиф І, підписи отця Ювілята до стану митрата. Номінаційну грамоту, з тій нагоди додано місцевому ординарієві з проханням перевести обряд введення о. Прійми в сан митрата. Владика Василь, використовуючи нагоду сорокліття священства о. Климента Прійми, рішив впровадити о. Климента в сан митрата перед Святою Літургією, 7 травня ц.р.

Уже від години 3:30 по полудні, тієї пропам'ятної неділі, збиралися вірні й храму св. Отця Николая. Перед приходством зформувалася процесія, що її очолював процесійний хрест. За хрестом стояли вітварні дружинники, братства і сестричтва. За ними формувалися священники. За священниками стояв отець Ювілят в асисті співслужачих отців і Владиків. Цей сформований процесійний похід ввійшов до притвору храму. На порозі привітав Владика, хлібом і сіллю, д-р А. Макарушка. В імені парохіян, він подякував за ласкаве збільшення торжества і попросив благословити працю парохії на майбутнє, а також підтримати змагання за офіційне визнання Святам Апостольським Престолом Патріярхату Поміської Української Католицької Церкви. Середньошкільні учениці, Христа Вігун і Марта Гивель привітали Владика від парохіальної дитвори і молоді і подали квітки. Тоді присутні, під трімім звуку літургійної пісні „Буде Ім'я Господнє благословенне в'є вноді до в'єку“, ввійшли у гарно прибраний храм. Владика зайняв місце на підвищенні перед іконостасом.

Перед Благодарственою Святою Літургією, що її служив отець Ювілят в асисті священників Рішарда Брїда, парохія із Статен Айленду і Юрія Вінковського, парохія із Північного Брукліна, відбувся обряд введення в сан митрата. Перед молитвою наложенья митри о. Омелян Мошнярський, прала і генеральний вікарій Владика Кир Василь, публічно відчитав грамоту Іх Блаженства. По проголошенні змісту грамоти Владика окремою молитвою ввів отця Ювілята в сан митрата. Закінчивши цей обряд, Владика звернувся глибоко змістовним словом до присутніх, підкресливши причину тих торжеств, а саме сороклітню священничу

працю о. Климента, яка завшиш заслуги Ювілята в розбудові і закріпленні церковного життя українців у Бразилії. Зокрема підкреслив його заслуги в побудові української радіої станції з її допомогою ведення місіїної праці.

По закінченні обряду введення Ювілята в сан митрата почалася Благодарствена Свята Літургія, що її служив о. Климентій а співслужили йому священники Рішард Брїда і Юрій Вінковський. Змістовну проповідь про гідність священника і потребу належного зрозуміння тієї великої гідності висловив о. крилошани Любомир Мудрий. Отець проповідник поставив за приклад належне зрозуміння тієї гідності Ювілятом і прохав присутніх про молитви, щоб його приклад притягнув до служіння Христові і Його Церкві ревних священників, монахів і монахинь з-поміж української молоді, бо живи велике, тут на поселеннях, а буде ще більше в Україні, в слушний час, коли прийдеється там відбудувати зруйноване назовні життя Поміської Української Католицької Церкви. Ювілейну Святу Літургію співався самодієвним напівом усі присутні під проводом Цюлія Рейнарвича і д-ра Гноя. Багато богомольців прийняло св. Причастіє з рук отця Ювілята. Многочисним Святому Отцю, Патріярху Йосифу Високопреосвященію Митрополитові Йосифу, Преосвященію Владикі Василеві, Євразійці цілої Поміської Української Церкви, отцю Ювілятові, священникам, монахам і монахиням, та всім православним християнам закінчено свято, зворушливу Святу Літургію.

Черговою частиною святкової програми був ювілейний бенкет. У тому бенкеті, крім заглядань 16-ох священників взяли також участь о. шамбелян д-р Степан Гриньох, товариш студій отця Ювілята. Він став неначе співювілятом тих торжеств, бо прийняв св. Тайну Священства разом із о. Климентієм. Програму бенкету відкрила голова Святово-го Комітету Олена Тшаска. Привітавши коротким теплим словом присутніх, вона попросила всіх встати до молитви. Господню Молитву „Отче наш...“ заінтонував маістро Лев Рейнарвич, а підхвилюючи її, заінтонував усі присутні. Владика поблагодісловив трапезу. Відтак голова цього Комітету представила господаря Свята, парохіянина д-ра Осипа Оршикевича, а він переправив провід свята, привітавши присутніх і попросив Владика Василя до слова. Іх Пресвященство звоу вказав на велике достоїнство Христового слуги-священника і прохав про співпрацю присутніх в розшукуванні і закріпленні покликань з-поміж наших юнаків і дівчат. Просив також про молитви і пожертви для розбудови і закріплення нашої стемфордської єпархії.

Відтак господар Свята представив гостей за почесним столом, відкриваючи дорогу до привітів з нагоди того свята. Першим вітав свого отця парохія Андрійко Вігун від Вітварних Дружинників, вручивши йому гарну китицю червоних рож. Маленька Таїса Кіра, доня братавнич отця Ювілята, вітала його чудовим віршем та вручила дорожничий подарок від родини, а саме чудовий нагрудний хрест, одану із відзнак його сану Іван Хом вітав свого парохія від Братства

Концерт Х. Липецької і М. Лісовської

Заходом Культурно-Громадського Клубу та Українського Музичного Інституту в Детройті відбувся 5-го березня ц.р. у залі Детройтської Інституції Мистецтва концерт Христини Р. Липецької, меццо-сопрано та Марії Лоччина-Лісовської, піаністки.

В програмі співачки Христини Липецької були спершу пісні українських композиторів: Я. Степового „Розвітася з вітром“, М. Лісенка „Айстри“, М. Фоменка „Вербі“. Опісля даї пісні німецьких романтиків: „Серенада“ Шуберта та „Горіхове дерево“ Шумагера; ці композитори своєю технікою підкреслили значення фортепіану в музичному оформленні поезії, і їх опісля наслідували інші. Інтерпретацію цих пісень, зокрема наших композиторів, характеризувала шпирість переживань співачкою настроїв. Начебто відгомін давніх фортепіанових супровідів М. Лоччина-Лісовської. Своє глибоке зворушення присутні виявили спонтанними оплесками.

У дальшому ході програми співачка виконала три арії різних стилів: класичного Глюка („Волгеста Стаску“), романтичного Россіні (з опери „Попельшока“) та неоромантичного Пуччіні (арія з опери „Джанні Скіккі“). Всі ці арії були музично дуже добре опановані і стилізовано виконані; з технічного боку — відважніше примінення грудного

резонансу в Глюка та послаблення атаки в колоратурі Россіні, буде запорукою ще кращих успіхів. В ефектній арії Россіні, „Нон пію меса“, голос співачки лунав повною красою металічного позвучу і привніс слухачам велику радість і насолоду. Як надаток артистка виконала арію Зібелы з опери „Фауст“ Гуно та пісню „Веріжком ходила“. Акомпаньаторці, різном у тій оперній частині, припала велика доза заслуженого оплеска, якими публіка нагородила співачку.

Після перерви виступила Марія Лоччина-Лісовська. Вона виконала твори модерністів, що для своєї музичної виразовості створювали або ще творять своєрідну композиторську техніку, звільнену від усіх доєсі обов'язуючих законів. Першим у програмі був імпресіоніст К. Дебюссї в своєму збірковому фортепіановому мініатюрі, виданих під назвою „Дитячий кутюк“. Для музичного зображення емоцій дітей, композитор послугується цілотовними ладами в мелодії та безфункційними ходами гармонії. З їх акустичних способів він склав палету ніжних кольорів, якими ділає на фантазію слухачів. Іх настелений колорит у динаміці та артикуляції концертанти викликали відчуття атмосфери реальних подій, що приносили слухачам велику приємність. Друга точка програми, ІУ

Ноктюрн Й. Філда, логічно пов'язана з третьою, Ноктюрном ч. 33 С. Барбера. Це символічна познака впливів попередньої епохи на бжжучу. С. Барбер американський модерніст — неоромантик, складає поклія романтиковій Філдї за музичне оформлення туги до вічної краси та спокою, наявних ташинною вчора чи нощі. Мелодійні лінії тих Ноктюрнів були виконані настроєво, співучим тоном, а їх технічні варіанти сапалісь ніжними, блискучими перлами.

Пініним вкладом у музичну літературу сучасної доби є Токката оп. 28 нашого композитора В. Грудина. Вона цікава варіаційною структурою та є добрим полем показу технічної справності виконання. У грі концертанти замітне добре опанування октавової техніки та дуже добре засвоєння нон-легата. Великі контрасти в динаміці піднесли 6 віртуозний характер композиції. Виконанням останньої точки програми, 3-ї Сонати С. Прокофєва, піаністка дала доказ зрозуміння інтенції композитора, дару ментального уявлення та замилювання до музики модерних напрямків. Як надаток концертанта заргала ще „Веснянку“ Ю. Рожанської.

В створену концертанткою — Христини Р. Липецької та піаністки Марії Лісовської — крім слів признання за мистецьке виконання творів, і зміло складену програму, линуть пірї побажання найкращих успіхів у майбутньому.

Ірина Решеілювич

DELTO EUROPA CORP. (Roman Iwanycy) 146 First Ave. (bet. 8th & 9th Sts.) NEW YORK, N.Y. 10009. Tel. 228-2266

ПОДАРКИ на Україну в різні нагоди. З українським взором свічки, склянки і вогнетриві ринки з накривками (casseroles-ovenproof)

ЗБОРИ ВІДЛІУ УНС

НІДЛІА, 25-го ЧЕРВНЯ 1978 р. ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 245 Відл., о год. 2:30 по пол. в залі УНДому при 477 Jeremiah Ave. Буде заїт делегатів з 29-ї Конвенції. Просьтєся чл. прибути. — М. Голінок, гол., М. Мартиненко, секр.

НІДЛІА, 9-го ЛІПНЯ 1978 р. РОЧЕСТЕР, Н. Й. Піврічні збори Т-ва Запор. Січ 367-ий Відл., о год. 1:30 по пол. в кафетері св. Йосафата. Є важні справи до полагодження, а саме: Пікнік 31 липня, ювілей Т-ва і т. д. Просьтєся чл. прибути. — П. Дяуба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ВОТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповісти їм кращу будучиць, а нашії з громади у вільному світі нового світового глєні!

Микола Понедлок Рятуйте мою душу ПОВІСТЬ Обкладка та ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА-БЕКО Сторінок 503 Ціна 8:00 дол СВОБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Бучач і Бучачина Исторично-мемуарий збірник. Книжка у твердій коралевій обгорці із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюю. Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка СВОБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Чортківська Округа Исторично-мемуарий збірник. Повіт: Чортів, Компанці, Ворці, Заліщиці. Книжка у твердій темносиній обгорці і золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 926 сторінок. Ціна 25.00 дол. і \$1 пересил. СВОБОДА 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

FUNERAL DIRECTORS SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 8585 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 663-3475 181 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-9690 Директор ІОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ Засїдує влаштуванням похоронів в каліфорній, молодших в кошик раїонї міст. Похоронів по мідальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОХОЛІДЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

ПОЛЯКИ ПРО ГАЙДАМАКІВ

(Продовження зі ст. 2-ї)

скерований до запоріжців: „Настав час, коли не вільно не тільки жити, але й останньої краплі крові жалувати для визволення своєї вітчизни від тяжкого і тиранського московського підданства“.

На зайнятих Польщею теренах України, не зважаючи на оживлений колонізаційний рух, густота населення у воєвїдстві київському виносила 8.7 мешканців на кв. клм., брацлавським — 14.7, вилнським — 16.4 і подільським — 23.7, коли пересїчна густота населення в краківському і сандомирському воєвїдствах виносила 4.8 мешканців на кв. км.

Н.Н.

Автор докладно описує напади опришників і гайдамаків на посїлости польських магнатів, шляхтич і жидівських орєндарів та корчмарів. Олекса Довбуш, оборонець селян, довгий час давався знаки польській шляхті Покуття. Коли жандарми схопили його напівживого, то тіло привезено до Ратуша в Коломиї. Тіло його порубано на двадцять частин і виставлено на публічне видовище в сєлах, які були найбільш зв'язані з рухом опришників. Його голову запряно на пал в Зелєній. Така сама доля зустрінула й інших зловлєних, або заплідозрінних в нападах на двори. До боротьби проти Довбуша змобїлізовано двї з половиною тисячі людей.

Сєрчик твердить, що з опришниками співпрацювали не тільки гайдамаки з України „Надніпрянської, ці січові козакі, але також сєляни з руського воєвїдства. Допомогало їм також нижче українське духовенство, яке своїм трибом життя малошє відірвалося від сєлян (стор. 263).

Найбільше місця у книжці присвячено Гайдамачині й Колївчині. Автор в дєталь оповїдає про найменшї повстанські загони того часу й докладно описує, як дійшло до походу Максима Залїзняка, кїлькатисячі загони якого завойовували місто за мі-

том, грабуючи і пльондруючи шляхетські маєтки. Переляканий шляхтич, католицький і уніятський священник, орєндар-жиди і 400 уніятських богословів сєронїлися в Умані, щоб зберегти себе перед масакрою повстанців, які під намовою московських агїтаторів ишли обороняти православну віру. Повстанців на чолї зі Залїзняком, до яких прилучився Гонта, вдерлися до міста Умані — доканалї спустошення і різни, не спадлячи ані жєнок, ані дїтей.

Москалі, які прийшли на допомогу полякам, підступом взяли в полон Залїзняка і Гонту, а відтак усіх учасників повстання.

„Слїдство в справі Гонти довго не тривало, а вирок був винятково суворий. Щодня, на протязі 10 днів, малося з прив'язано до пала живого Гонти здирати по одному пасовї скіру, опісля живим чет-вертувати, а шойно накіне — відрубати голову. Почетвертованє тіло, насаджене на палі, мало бути розставлене по різних місцевостях України, щоб відстрашити від повторного викликання до ребелї. Не меншу кару отримали й інші сєляни, які брали участь в повстанні“.

Залїзняка москалі засудили на доживотне в Сибїрі, а сотні сєлян віддали полякам, яких кати вїшали, або відрубували голови.

Стипендії на літні курси українознавства в Гарварді

Трой, Н. Й. (І. Д.). — Стипендія Комісія Окружного Комітету Відділу УККА Олбанської округи: В. Літнський — голова, п-ї З. Білас — секретар, В. Коцур — скарбник при співучасті о. д-ра Б. Волошини й Д. Кушніра, голови Окружного Комітету, на засіданні 5-го червня у Вортєрлїті призначила три стипендії на літні курси українознавства в Гарварді. Стипендії дєстали: Наталка й Люба Кушнір з Вортєрлїту по 250 дол. і Ми-

рослава Рїмарук з Амстердаму 150 дол., бо вона вже дєстала стипендію минулого року. Це вже четвертий рік цей Окружний Відділ УККА призначає стипендії; досї дєстало їх 14 студентів і студенті. Літні курси на українознавства в Гарварді, веденї першорядними науковими силами, мають велике значення для нашого студентства. Тому варто, щоб наші організації й товариства призначували такі стипендії для здібної молоді з цілого краю.

УКРАїнська СВІТЛІЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИ.ОКІ ОСОВИ ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ. ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПІСУВАТИ.

УВАГА! ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ Можна вже замовляти в книгарському відділі при „Свободі“ В ІМ'Я ПРАВДИ Аналіза безпаралельної трагедії Української Галицької Армії. Друге видання. ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА Ціна \$2.00 з пересилкою. „СВОБОДА“ BOOKSTORE 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

УВАГА! УВАГА! Вже появилїся друком два прев. лїтї историчні документи: „Дєнник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом М. Тарнавським DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINTAN GALICIAN ARMY Сторінок 326 — тверда оправа. Ціна 10.00 дол. Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересїлаючи чєк або поштовий переказ, долучуючи 0.7 центів на кошти пересїлка. 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303 Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

УВАГА! УВАГА! Новинка на книгарських полицях! ВОЛОДИМИР ЯНІВ ЖИТТЯ 4-та книга лірики Обладнина ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА В книжці 30 ілюстрацій ГАЛІНИ МАЗЕЦІ Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою) КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ ОЦІНКОЮ КРИТИКІ! Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересїлаючи чєк або поштовий переказ: „СВОБОДА“ BOOKSTORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303